

berettigede efter de almindelige Pensionsregler. For denne Etats Vedkommende gør der sig saa mange Hensyn gældende, at man ikke paa dette Punkt skulde stille dem anderledes end de andre Etater.

Endelig staar der i Lovforslaget, at denne Lov træder først i Kraft den 1. Oktober 1903. Postlønningssloven er allerede traadt i Kraft tidligere, og for de andre Etater er der foreslaaet 1. April 1903. Kunde det ikke være muligt, naar vi, som det hedder, skulle forcere Arbejdet og fremme det hurtigt, at der kunde gives denne Lov den samme Ikrafttræden? For de mange, der vente paa Lønningsforhøjelse, har det meget at sige.

Ja, der er forskellige andre Bemærkninger, som jeg har fundet Anledning til at nedskrive, men som jeg nu vil nøjes med at stille til det eventuelle Udvalgs Raadighed. Jeg vil kun anbefale det ærede Udvalg at tage under velvillig Overvejelse, hvad jeg her har antydnet angaaende Overbanemestrene, Assistentterne og Underassistentterne, og endelig med Hensyn til Pension at stille denne Etat paa samme Maade som de øvrige Etater.

Madsen-Mygdal: Tiden er jo langt fremrykket, og da jeg antager, at ærede Medlemmer ønske at komme til Ende med denne Sag i Dag, skal jeg fatte mig meget kort. Jeg har forlangt Ordet for at udtale mig lidt nærmere om Tantiemespørgsmaalet. Nu er der imidlertid en anden Bemærkning, jeg gerne vil gøre først. Et Par Talere, særlig den sidste ærede Taler, have gjort gældende, at den Besparelse, der kunde ventes ved Gennemførelsen af dette Lovforslag, blev man ikke fed af, den kunde maaske indskrænke sig til den stakkels Kontrolrevisor, som man ofrer. Jeg vil gøre opmærksom paa, at ifølge Kommissionens Forslag spares der alene paa de højeste Embedsmænds Lønninger i Centraladministrationen 102,000 Kr.; ifølge Regeringens Forslag kommer man ganske vist noget længere ned, men det bliver alligevel hen ad 100,000 Kr. Det er blot i Centraladministrationen; men det er det mindst væsentlige. Dersom der ikke var andre Besparelser at vente, indrømmer jeg, at Reformen ikke vilde være af saa overordentlig stort Værd. Men det væsentlige er det, jeg har betonet, og som er betonet i Kommissionens Betænkning og nu ogsaa i Anmærkningerne til Lovforslaget, at der skæres en hel Del overflødig Arbejde bort over hele Linien; indføres en simplere og mere naturlig Admi-

nistration baade her og der, hvorved der absolut vil overflødiggøres en hel Del af de underordnede Funktionærer. Jeg skal ikke udvikle dette videre af Hensyn til Tiden, ellers kunde der være meget at sige om det Punkt.

Jeg forlangte Ordet for at udtale mig lidt videre om Tantiemespørgsmaalet. Der er ærede Medlemmer, der have sluttet sig til Tanken, to eller tre uforbeholdent, andre, i alt Fald een, delvis men med et vist Forbehold, og der er ogsaa Talere, der have udtalt sig imod den. Jeg vil sige, at jeg er særdeles glad ved Tankens Gennemførelse og vil paa ny anbefale den. Forskellige Medlemmer have ment, at det ikke har stort at betyde heller, at man sætter dette ind i Lovforslaget, fordi et Forslag som dette ikke kommer til at virke for det første. Der vil hengaa mange Aar, sagde den ærede Taler, inden det kommer til at virke. Der kræves en overordentlig stor Stigning af Statsbanernes Overskud, forinden det kommer til at virke, sagde den samme ærede Taler. Videre har en anden æret Taler sagt: Dette Forslag er kommet for tidligt, man skulde hellere ikke været kommen med Forslaget, før der var Udsigt til, at det vilde komme til at virke. I Anledning af alle disse Bemærkninger vil jeg sige, at de Herrer skulle slet ikke gøre Regning paa, at det vil vare længe, inden dette Forslag vil komme til at virke. Jeg har den Tro, at den højtærede Finansminister allerede i dette Øjeblik vil kunne oplyse ærede Medlemmer om, at Driften vil give et ikke saa lidt bedre Overskud i Aar end i det foregaaende Finansaar; altsaa at der allerede synes at være indtraadt en heldig Vending. Endvidere har jeg den Tillid til den nuværende Trafikminister og den nuværende Generaldirektør, at jeg er vis paa, at de Foranstaltninger, som jeg og flere her have gjort os til Talsmænd for, skal der nok blive taget kraftig fat paa, og de skulle ogsaa nok hurtig komme til at øve deres Virkning, saaledes at det efter alt, hvad der foreligger, efter al Sandsynlighed ikke vil vare længe, inden man naar til det Minimum, her er Tale om, $1\frac{1}{2}$ pCt. Overskud af Statsbanernes Drift. Det er jo slet ikke saa urimeligt at vente, at det endogsaa inden ret lang Tid vil komme, og saa snart vi kommer til det Tidspunkt, at Driftoverskuddet er $1\frac{1}{2}$ pCt., er jo Tantiemen virksom. Derfor mener jeg, at den ikke blot er nyttig som en Fremtidsudsigt, men at den ogsaa kan komme til at udøve sin Nytte maaske i en nær Frem-